

Кириченко Юрій Вікторович
Сергієнко Тетяна Іванівна
Курта Олександр Олександрович

Вплив глобалізації та технологічного прогресу на механізми політичної комунікації

УДК 32.019.5
DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2025-1.8>

Кириченко Юрій Вікторович
доктор юридичних наук, професор,
завідувач кафедри політології
та загальноправових дисциплін
Національного університету
«Запорізька політехніка»
вул. Університетська, 64, Запоріжжя,
Україна
ORCID: 0000-0002-1212-1622

Сергієнко Тетяна Іванівна
кандидат політичних наук, доцент,
доцент кафедри бізнесу та управління
Національного університету
«Запорізька політехніка»
вул. Університетська, 64, Запоріжжя,
Україна
ORCID: 0000-0002-4654-9248

Курта Олександр Олександрович
аспірант спеціальності
052 «Політологія» кафедри політології
та загальноправових дисциплін
Національного університету
«Запорізька політехніка»
вул. Університетська, 64, Запоріжжя,
Україна
ORCID: 0009-0003-4747-3323

Стаття присвячена аналізу впливу глобалізації та технологічного прогресу на механізми політичної комунікації в сучасному суспільстві. Актуальність проблеми обумовлена швидкими змінами, викликаними цифровізацією та розвитком соціальних мереж, які суттєво трансформують взаємодію між владою, громадянами та міжнародними акторами. У цих умовах важливо зрозуміти, як ці зміни впливають на формування політичних цінностей і суспільну думку. Метою статті є аналіз впливу глобалізації та технологічного прогресу на механізми політичної комунікації, визначення основних тенденцій їх трансформації, а також окреслення викликів і можливостей, що виникають у зв'язку з цифровізацією та поширенням новітніх інформаційних технологій. Методологічна основа дослідження спирається на комплексний підхід, що поєднує загальнонаукові та спеціальні методи. Зокрема, системний підхід дозволяє розглянути політичну комунікацію як цілісну динамічну систему, що змінюється під впливом глобалізаційних процесів і технологічного прогресу. Метод структурно-функціонального аналізу використовується для вивчення ролі різних механізмів політичної комунікації та їхньої взаємодії в умовах цифровізації. Результати дослідження свідчать про те, що цифрові технології створюють нові можливості для швидкого поширення інформації, але також підвищують ризики дезінформації та маніпуляцій. Особливо важливою є роль соціальних мереж у формуванні нових політичних цінностей та участі громадян у політичних процесах. Аналіз показує, що розвиток медіаграмотності та критичного сприйняття інформації є ключовими для збереження політичної стабільності.

Стаття також досліджує, як глобалізаційні процеси трансформують традиційні уявлення про політичну комунікацію, формуючи нові політичні наративи та ідеї. Висновки підкреслюють, що дослідження впливу глобалізації та технологічного прогресу на політичну комунікацію є надзвичайно актуальним і має важливе значення для розуміння сучасних політичних процесів, забезпечуючи основи для подальшого розвитку демократичного діалогу в умовах глобальних трансформацій.

Ключові слова: глобалізація, технологічний прогрес, політична комунікація, соціальні мережі, дезінформація, медіаграмотність, алгоритми, маніпуляція свідомістю, громадська думка.

Вступ. Глобалізація та технологічний прогрес кардинально змінюють механізми політичної комунікації, створюючи нові можливості для взаємодії між владою, суспільством та міжнародними акторами. Цифровізація комунікаційних процесів, розвиток соціальних мереж та штучного інтелекту сприяють швидкому поширенню інформації, змінюють традиційні методи політичного впливу та формують нові виклики, пов'язані з маніпуляцією, дезінформацією та інформаційною безпекою. У цих умовах особливої актуальності набуває дослідження механізмів політичної комунікації, їхньої адаптації до цифрового середовища, а також впливу глобальних технологічних трендів на політичні процеси. Аналіз цих змін дозволить не лише краще зрозуміти сучасні тенденції, але й розробити ефективні стратегії комунікації для забезпечення демократичного діалогу та політичної стабільності.

Аналіз актуальних досліджень і публікацій. Теоретичні основи дослідження політичної комуні-

кації у контексті глобалізації та технологічного прогресу закладені працями Н. Вінера, К. Шеннона, У. Уівера, які сформували фундаментальні уявлення про інформаційні процеси. Вагомий внесок у розуміння суспільних змін, спричинених глобалізацією та цифровізацією, зробили Д. Белл, Г. Блумер, Дж. Гелбрейт, Дж. Гербнер, Н. Луман, А. Моль, Т. Парсонс, Д. Рисмен, А. Тоффлер, Ю. Хабермас, Р. Якобсон, а також Ф. де Соссюр. Дослідження механізмів політичної комунікації як наукового напрямку пов'язані з працями Р. Бреддока, Г. Лассуелла, П. Лазарсфельда, М. Маклюєна, Р. Парка, які розглядали вплив медіа на суспільні та політичні процеси. Значний внесок у вивчення трансформаційних змін у політичній комунікації зробили західні та українські дослідники, зокрема Е. Аронсон, О. Дубас, О. Зернецька, Ю. Ганжуров, Г. Почепцов, В. Різун, М. Сомов, Ю. Шайгородський.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Попри наявність ґрунтовних напрацювань, залишається актуальною проблема

систематизації понять і термінів, що описують динаміку політичної комунікації в умовах глобалізаційних викликів та технологічного прогресу. Дослідження цих процесів є необхідним для розробки ефективних механізмів комунікації, які сприятимуть демократичному розвитку суспільства та збереженню інформаційної безпеки.

Метою статті є аналіз впливу глобалізації та технологічного прогресу на механізми політичної комунікації, визначення основних тенденцій їх трансформації, а також окреслення викликів і можливостей, що виникають у зв'язку з цифровізацією та поширенням новітніх інформаційних технологій.

Методологічна основа дослідження спирається на комплексний підхід, що поєднує загальнонаукові та спеціальні методи. Зокрема, системний підхід дозволяє розглянути політичну комунікацію як цілісну динамічну систему, що змінюється під впливом глобалізаційних процесів і технологічного прогресу. Метод структурно-функціонального аналізу використовується для вивчення ролі різних механізмів політичної комунікації та їхньої взаємодії в умовах цифровізації. Історичний підхід дає змогу простежити розвиток політичної комунікації у контексті змін технологічного середовища. Для аналізу цифрових технологій та їхнього впливу на політичну комунікацію застосовано контент-аналіз, який дозволяє дослідити інформаційні потоки, соціальні мережі та цифрові платформи. Такий комплексний підхід сприяє всебічному аналізу змін у механізмах політичної комунікації під впливом глобалізаційних і технологічних факторів.

Результати. Політична комунікація є ключовим процесом у формуванні суспільної думки, взаємодії влади та громадян, а також у поширенні політичних ідей. У контексті глобалізації та технологічного прогресу цей процес зазнає значних змін, що впливають на механізми взаємодії між різними акторами: державними інституціями, політичними партіями, громадськими організаціями та громадянами. Глобалізація змінює умови обміну інформацією, і формує політичне життя суспільства. Вона сприяє поширенню політичних ідей за межі національних кордонів, що, в свою чергу, ускладнює традиційні механізми політичної комунікації [4, с. 100]. Технологічний прогрес, зокрема розвиток цифрових медіа, соціальних мереж та онлайн-платформ, значно розширює можливості політичної взаємодії, забезпечуючи швидкий зворотний зв'язок і ширшу аудиторію. З огляду на ці зміни, політична комунікація сьогодні здійснюється через різні канали, які продовжують еволюціонувати відповідно до нових умов інформаційного суспільства. Політична комунікація охоплює різні способи передачі інформації та взаємодії між суб'єктами політичного процесу. Дослідники виділяють кілька основних каналів політичної комунікації: через засоби масової інформації, через організації

(зокрема політичні партії та групи інтересів) і через неформальні мережі, що базуються на особистих зв'язках. Сучасний розвиток політичних комунікацій зумовлений зростаючою складністю механізмів політичної взаємодії. Ефективність участі в політичному дискурсі нині визначається наявністю розвинених каналів комунікації, здатністю використовувати ефективні комунікативні стратегії та доступом до відповідних ресурсів. Володіння засобами політичної комунікації значною мірою впливає на позиції політичних суб'єктів: воно може як посилювати їхню конкурентоспроможність, так і призводити до втрати впливу.

Окреслення концепції політичної комунікації потребує аналізу понять «політика» та «комунікація», які мають широкий і нерідко суперечливий зміст. Політологи пропонують десятки визначень політики, що відображають різні підходи до її тлумачення. Останнім часом у демократичних суспільствах тривають активні дискусії щодо меж політичного простору, що свідчить про динамічність цього поняття та його еволюцію в умовах глобалізації та технологічних змін. За етимологічною природою іменниковий термін «комунікація» походить від латинського *communicatio* («повідомлення, передача»), пов'язаного з дієсловом *communico* («роблю спільним; повідомляю; з'єдную»), що є похідним від *communis* («спільний») [5, с. 545].

У соціально-філософському аналізі феномену комунікації важливим є розуміння її сутності. В. Кривенко визначає комунікацію як шлях повідомлення, зв'язок одного місця з іншим, а також як спілкування, передачу інформації від людини до людини, що є специфічною формою взаємодії у процесах пізнавально-трудової діяльності, здійснюваної переважно за допомогою мови [6, с. 78]. Водночас у сфері менеджменту комунікація розглядається як процес обміну інформацією через слова, символи, жести. Зокрема, П. Мельник, М. Філоненко та Л. Гацька визначають її як засіб отримання інформації, необхідної для прийняття ефективних рішень та їхнього донесення до виконавців [8, с. 53]. Щодо концепції політичної комунікації, то вона пройшла еволюцію від односторонньої маніпулятивної моделі реклами до двосторонньої симетричної моделі, що ґрунтується на принципах партнерства та взаєморозуміння із застосуванням різноманітних медіа [14, с. 113]. Загалом політична комунікація – це особливий тип комунікації, що охоплює широкий спектр суб'єктів: виборців, громадян, громадські об'єднання, політичні партії, органи державної влади, міжнародні організації. Вона спрямована на передачу політичної чи політично значущої інформації через засоби масової інформації та інші канали комунікації з метою досягнення певних політичних результатів.

Аналіз термінів «політика» та «комунікація» свідчить про їх багатовимірність і міждисциплінар-

ний характер. У політичному контексті комунікація виходить за межі простого обміну інформацією та набуває ролі інструмента впливу, формування суспільної думки й легітимації влади. З одного боку, традиційні підходи наголошують на її базовій функції передавання інформації. З іншого – сучасні дослідження акцентують на її стратегічній ролі у політичних процесах, управлінні державою та забезпеченні ефективного зворотного зв'язку між владою та суспільством.

Таким чином, політична комунікація може розглядатися як динамічний процес, що не лише відображає суспільно-політичні трансформації, а й активно їх формує. Одним із ключових аспектів цього процесу є його безперервність та багаторівнева структура.

Політична комунікація охоплює всю політичну сферу суспільного життя та забезпечує взаємодію між органами влади, політичними партіями, громадськими організаціями, посадовими особами, виборцями й населенням. Цей процес є безперервним, проте його активізація особливо помітна у виборчий період, коли використовуються різноманітні методи впливу на електорат з метою здобуття його підтримки. Окреме місце серед засобів політичної комунікації займають неформальні канали передачі інформації. У сучасних умовах спостерігається зниження довіри до офіційних джерел, що підвищує роль міжособистісного спілкування. До неформальних засобів політичної комунікації належать чутки, плітки, анекдоти, графіті тощо. Вони часто формують критичне ставлення до політичних лідерів та інституцій, впливаючи на громадську думку, особливо в періоди політичної нестабільності або виборчих кампаній.

Формування позитивного інформаційного простору як надзадача інформаційної стратегії подолання кризових явищ буде корисним й для подальшого розвитку та консолідації української політичної нації та політичного класу. Тож, політична комунікація має бути засобом координації суспільно-політичних інтересів на основі повного інформування, реалізації прав і свобод особистості, демократичної політичної культури та свободи мас-медіа від владних структур. У цьому контексті цифровізація відкриває нові можливості для формування позитивного інформаційного простору, сприяючи ефективнішій комунікації між ключовими політичними акторами та суспільством.

Сучасні політики, журналісти, громадські активісти та виборці використовують різноманітні канали для комунікації, що стало можливим завдяки цифровізації. Це призводить до більшої персоналізації комунікації, що впливає на формування політичних уподобань і мобілізацію громадян. У рамках глобалізації, в умовах суперечливих соціальних, економічних і політичних інтересів, стає критично важливим узгодження цих інтересів

і створення атмосфери довіри між їх виразниками. Діалог між владою та громадянами, а також їхніми об'єднаннями набуває нових форм, зумовлених технологічними змінами [12, с. 181]. Забезпечення ефективного комунікативного зв'язку між учасниками політичних відносин стає вирішальним фактором у забезпеченні стабільності політичного середовища.

Глобалізаційні процеси суттєво впливають на політичні дискурси, трансформуючи традиційні уявлення про владу, політику та громадську участь. У сучасному світі політичні ідеї та інформація циркулюють між країнами та культурами швидше, ніж будь-коли раніше, створюючи нові можливості для взаємодії та обміну думками [7, с. 116]. Це збагачує політичні дискурси, дозволяючи їм бути більш різноманітними та динамічними. Водночас, глобалізація може призводити до гомогенізації політичних ідей, коли місцеві контексти та традиції втрачають свою унікальність під впливом домінуючих глобальних наративів.

Отже, у сучасному транснаціональному інформаційному просторі політична комунікація зазнає істотних змін [1, с. 89]. Завдяки розвитку цифрових технологій та соціальних медіа інформація може швидко поширюватися по всьому світу, надаючи нові можливості для політичних акторів. Політики, громадські організації та активісти можуть безпосередньо взаємодіяти з аудиторією, минаючи традиційні медіа [11, с. 129]. Це відкриває нові канали для обговорення політичних ідей та проблем, але також підвищує ризик дезінформації та маніпуляцій. У таких умовах важливо забезпечити критичне сприйняття інформації та розвивати медіаграмотність серед громадян.

Також, зазначмо, що інформаційна глобалізація створює нові виклики для суверенітету держав. З одного боку, країни мають можливість залучати міжнародні ресурси та експертів, що може сприяти розвитку. З іншого боку, зростаюча залежність від глобальних інформаційних потоків може підривати здатність держав контролювати інформацію, що впливає на суспільні настрої та політичні процеси [10, с. 77]. Поширення іноземних ідей і технологій може викликати опір з боку населення, що відчуває загрозу своїй культурній ідентичності. У цьому контексті важливо знайти баланс між відкритістю до зовнішніх впливів і захистом національних інтересів, забезпечуючи стабільність політичного середовища [9, с. 137]. Для кращого розуміння зазначених вище аспектів розглянемо в таблиці 1 вплив глобалізації та технологічного прогресу на політичну комунікацію.

Аналіз зазначених аспектів демонструє, що глобалізація та технологічний прогрес суттєво змінюють політичну комунікацію, створюючи нові можливості та виклики для взаємодії між владою і громадянами. У сучасному світі швидкий обмін

Таблиця 1

Вплив глобалізації та технологічного прогресу на політичну комунікацію

Тема	Опис	Вплив
Діалог між владою та громадянами	Формування нових форм комунікації між політичними акторами завдяки технологіям	Підвищення ефективності політичних взаємодій і стабільності політичного середовища
Глобалізація та політичні дискурси	Глобалізація змінює політичні дискурси, що збагачує взаємодію, але може призвести до гомогенізації	Виникнення нових можливостей для обміну думками, але також загроза втрати місцевої унікальності
Транснаціональний інформаційний простір	Розвиток цифрових технологій та соціальних медіа змінює політичну комунікацію	Ризик дезінформації і маніпуляцій, необхідність критичного сприйняття та медіаграмотності
Виклики суверенітету в умовах глобалізації	Інформаційна глобалізація впливає на суверенітет держав, сприяючи міжнародній співпраці, але й створюючи загрози	Підриє національних інтересів, необхідність балансу між відкритістю і захистом національних інтересів

інформацією та ідеями сприяє збагаченню політичних дискурсів, однак також може призвести до гомогенізації думок і загрози суверенітету держав [13, с. 147]. Важливість критичного сприйняття інформації та розвитку медіаграмотності стає актуальнішою, оскільки держави намагаються знайти баланс між відкритістю до зовнішніх впливів та захистом своїх національних інтересів [2, с. 14].

Цифровізація відіграє ключову роль у цих процесах, оскільки забезпечує нові платформи для політичного обміну та взаємодії [3, с. 40]. Соціальні мережі, як інструмент політичної мобілізації та маніпуляції, демонструють, як технології можуть використовуватися для залучення громадян до політичних процесів. Водночас, зростає використання штучного інтелекту, Big Data та алгоритмів у політичній комунікації підкреслює необхідність критичного підходу до інформації, оскільки ці технології можуть створювати ризики маніпуляції та дезінформації (див. табл. 2).

Отже, аналіз ризиків, пов'язаних із цифровізацією в політичному дискурсі, показує, що сучасні технології відкривають нові можливості для комунікації між владою і громадянами, але також створюють серйозні виклики. Дезінформація, маніпуля-

ція свідомістю, загроза суверенітету та інші ризики можуть негативно вплинути на якість політичного процесу та довіру суспільства до інститутів влади. У сучасному світі швидкий обмін інформацією та ідеями сприяє збагаченню політичних дискурсів, однак також може призвести до гомогенізації думок і загрози суверенітету держав [4, с. 101]. В умовах швидкого розвитку цифрових технологій важливо приділяти увагу розвитку медіаграмотності та критичного сприйняття інформації, щоб забезпечити більш стійке та демократичне суспільство. Тільки усвідомлюючи ці ризики, держави можуть ефективно реагувати на виклики сучасного інформаційного середовища і зберігати свої національні інтереси. Таким чином, глобалізація та цифровізація змінюють політичний дискурс, надаючи нові можливості для залучення громадян, але також створюючи виклики, які потребують усвідомленого підходу до інформаційного середовища та розвитку медіаграмотності для забезпечення стійкості демократії.

Висновки. Підводячи підсумок даного дослідження зазначимо, що глобалізація та технологічний прогрес значно трансформують механізми політичної комунікації, створюючи нові можли-

Таблиця 2

Ризики маніпуляції та дезінформації в цифрову епоху

Ризик	Опис
Дезінформація	Поширення неправдивої інформації через соціальні мережі, що може вплинути на громадську думку.
Маніпуляція свідомістю	Використання алгоритмів та Big Data для формування контенту, який може маніпулювати виборцями.
Гомогенізація думок	Тенденція до створення одноманітного політичного дискурсу, де менш представлені альтернативні погляди.
Загроза суверенітету	Вплив зовнішніх сил на внутрішню політику через цифрові платформи, що може підриє національні інтереси.
Проблеми приватності	Використання особистих даних для політичних кампаній без згоди громадян, що викликає етичні питання.
Зменшення довіри до медіа	Поширення фейкових новин призводить до зменшення довіри до традиційних медіа-ресурсів.
Вірусна пропаганда	Використання соціальних мереж для розповсюдження пропагандистських матеріалів, що впливають на політичні настрої.

вості та виклики для взаємодії між владою, суспільством і міжнародними акторами. Цифровізація, розвиток соціальних мереж і штучного інтелекту забезпечують швидкий обмін інформацією, що сприяє активізації політичних дискурсів і мобілізації громадян. Однак ці зміни супроводжуються ризиками дезінформації, маніпуляцій і загрозами суверенітету держав. У сучасному інформаційному середовищі особливо важливим стає розвиток медіаграмотності та критичного сприйняття інформації. Це дозволить громадянам ефективно аналізувати інформаційні потоки і протистояти маніпуляціям. Політичні інститути, у свою чергу, повинні знайти баланс між відкритістю до зовнішніх впливів і захистом національних інтересів, забезпечуючи таким чином стабільність політичного середовища.

Перспективою подальших наукових досліджень є вивчення політичної комунікації як механізму формування та трансляції цінностей у сучасному суспільстві. Це включає аналіз впливу політичної комунікації на формування нових цінностей та їх поширення через різні медіа-платформи. Дослідження цього аспекту допоможе зрозуміти зв'язок між політичними цінностями, суспільною поведінкою та стабільністю демократичних процесів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Акайомова А. Політична комунікація як процес взаємодії політичних суб'єктів. *Політичний менеджмент*. 2011. № 1. С. 87–91. URL: <http://jnas.nbuv.gov.ua/article/UJRN-0000631733>
2. Арабаджієв Д.Ю., Сергієнко Т.І. Маніпулювання свідомістю суспільства в умовах інформаційної та гібридної війни в Україні. *Гілея: науковий вісник*. К.: «Видавництво «Гілея», 2019. Вип. 146 (№ 7). Ч. 3. Політичні науки. С. 12–15.
3. Арабаджієв Д.Ю., Сергієнко Т.І. Політична маніпуляція та інформаційно-психологічна безпека в політичних відносинах. *Політикус: Науковий журнал*. Видавничий дім «Гельветика». № 2. 2020. С. 36–43.
4. Дубовський О. Особливості світового інформіонний простір в контексті критерію аналіз феномен глобалізації. *Acta de Historia & Politica: Saeculum XXI*, 2024. №8. С. 99–107. URL: https://www.researchgate.net/publication/381538264_Osoblivosti_svitovogo_informacijnogo_prostoru_v_konteksti_kriterialnogo_analizu_fenomena_globalizacii
5. Етимологічний словник української мови: В 7 т. – Т. 2: Д–Копці / Ред. кол.: О. С. Мельничук. К.: Наукова думка, 1985. 572 с.
6. Кривенко В.В. Комунікація: поняття, сутність, зміст. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія ПРАВО*. 2024. Випуск 84: частина 1. С. 71–77.
7. Маласай Т.М. Дилема «глобалізм – альтерглобалізм» в контексті кризових тенденцій глобалізації. *Епістемологічні дослідження в філософії, соціальних і політичних науках*, 2013. № 1(23), С. 114–118.

8. Мельник П.В., Філоненко М.М., Гацька Л.П. Менеджмент. [Навч. посіб.]. Ірпін: Академія ДПС України, 2001. 154 с.

9. Остапенко М. *Політична комунікація: теоретичні аспекти дослідження. Політичний менеджмент*. 2012. № 3. С. 135–144.

10. Проноза І. І. Роль політичних комунікацій у сучасному інформаційному просторі. *Політикус*. 2021. Вип. 3. С. 75–80. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/polit_2021_3_14

11. Рибачук О. М. Публічна політика як сфера реалізації сучасних соціально-комунікативних практик. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2018. № 3. С. 127–134. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bdi_2018_3_19

12. Сергієнко Т.І. Політичні комунікації як інструмент подолання кризових явищ. *Проблеми управління економічним потенціалом регіонів: збірник наукових праць Всеукраїнської науково-практичної конференції*: Запорізький національний університет. Запоріжжя: ЗНУ, 2015. С. 180–182.

13. Сергієнко Т.І., Курта О.О., Сластін О.В. Політична комунікація в умовах постправди: зміни у політичній культурі та вплив на громадську думку. *Ukrainian science and education in the conditions of European integration: collective monograph* / Compiled by V. Shpak; Chairman of the Editorial Board S. Tabachnikov. Sherman Oaks, California: GS Publishing Services, 2024. С. 144–154.

14. Шиманова-Стефанишин О.В. Політична комунікація в умовах воєнного стану в Україні: політологічний аналіз основних меседжів. *Регіональні студії*, 2022. № 30. С. 112–117.

REFERENCES:

1. Akayomova A. (2011). Politychna komunikatsiya yak protses vzayemodiyi politychnykh sub'yektiv. [Political communication as a process of interaction between political subjects.]. Politychnyy menedzhment. № 1. S. 87–91. URL: <http://jnas.nbuv.gov.ua/article/UJRN-0000631733>
2. Arabadzhyyev D.YU., Serhiyenko T.I. (2019). Manipulyuvannya svidomistyu suspil'stva v umovakh informatsiynoyi ta hibridnoyi viyny v Ukraini [Manipulation of public consciousness in the conditions of information and hybrid warfare in Ukraine]. Hileya: naukovyy visnyk. K.: «Vydavnytstvo «Hileya». Vyp. 146 (no. 7). CH. 3. Politychni nauky. pp. 12–15.
3. Arabadzhyyev D.YU., Serhiyenko T.I. (2020). Politychna manipulyatsiya ta informatsiyno-psykholohichna bezpeka v politychnykh vidnosynakh [Political manipulation and informational and psychological security in political relations]. Politykus: Naukovyy zhurnal. Vydavnychyy dim «Hel'vetyka». no. 2. pp. 36–43.
4. Dubovs'kyi O. (2024). Osoblyvosti svitovoho informionnyy prostir v konteksti kryteriyu analiz fenomen hlobalizatsiyi [Peculiarities of the world information space in the context of the criterion analysis of the phenomenon of globalization]. Acta de Historia & Politica: Saeculum XXI. № 8.

S. 99–107. URL: https://www.researchgate.net/publication/381538264_Osoblivosti_svitovogo_informacijnogo_prostoru_v_konteksti_kriterialnogo_analizu_fenomena_globalizacii

5. Etymolohichnyy slovnyk ukrayins'koyi movy (1985). [Etymological Dictionary of the Ukrainian Language]: V 7 t. – T. 2: D–Koptsi / Red. kol.: O. S. Mel'nychuk. K.: Naukova dumka. 572 c.

6. Kryvenko V.V. (2024). Komunikatsiya: ponyattya, sutnist', zmist. Naukovyy visnyk Uzhhorods'koho natsional'noho universytetu [Communication: concept, essence, content]. Seriya PRAVO. Vypusk 84: chastyna 1. S. 71–77.

7. Malasay T.M. (2013). Dylema «hlobalizm – al'terhlobalizm» v konteksti kryzovykh tendentsiy hlobalizatsiyi [The dilemma of «globalism – alterglobalism» in the context of crisis trends of globalization]. Epistemolohichni doslidzhennya v filosofiyi, sotsial'nykh i politychnykh naukakh. № 1(23), S. 114–118.

8. Mel'nyk P.V., Filonenko M.M., Hats'ka L.P. (2001). Menedzhment [Management]. [Navch. posib.]. Irpin': Akademiya DPS Ukrayiny, 2001. 154 c.

9. Ostapenko M. (2012). Politychna komunikatsiya: teoretychni aspekty doslidzhennya [Political Communication: Theoretical Aspects of Research.]. Politychnyy menedzhment. № 3. S. 135–144.

10. Pronoza I. I. (2021). Rol' politychnykh komunikatsiy u suchasnomu informatsynomu prostori [The role of political communications in the modern information space]. Politykus. Vyp. 3. S. 75–80. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/polit_2021_3_14

11. Rybachuk O. M. (2018). Publichna polityka yak sfera realizatsiyi suchasnykh sotsial'no-komunikatyvnykh praktyk [Public policy as a sphere of implementation of modern socio-communicative practices.]. Bibliotekoznavstvo. Dokumentoznavstvo. Informolohiya. № 3. S. 127–134. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/bdi_2018_3_19

12. Serhiyenko T.I. (2015). Politychni komunikatsiyi yak instrument podolannya kryzovykh yavysch [Political communications as a tool for overcoming crisis phenomena]. Problemy upravlinnya ekonomichnym potentsialom rehioniv: zbirnyk naukovykh prats' Vseukrayins'koyi naukovo-praktychnoyi konferentsiyi: Zaporiz'kyy natsional'nyy universytet. Zaporizhzhya: ZNU. S. 180–182.

13. Serhiyenko T.I., Kurta O.O., Slasin O.V. (2024). Politychna komunikatsiya v umovakh postpravdy: zminy u politychniy kul'turi ta vplyv na hromads'ku dumku [Political communication in the post-truth environment: changes in political culture and impact on public opinion]. Ukrainian science and education in the conditions of European integration: collective monograph / Compiled by V. Shpak; Chairman of the Editorial Board S. Tabachnikov. Sherman Oaks, California: GS Publishing Services, S. 144–154.

14. Shymanova-Stefanyshyn O.V. (2022). Politychna komunikatsiya v umovakh voyennoho stanu v Ukrayini: politolohichnyy analiz osnovnykh mesedzhiv [Political communication under martial law in Ukraine: political science analysis of the main messages]. Rehional'ni studiyi. № 30. S. 112–117.

The impact of globalization and technological progress on political communication mechanisms

Kyrychenko Yuriy Viktorovych

Doctor of Law, Professor,
Head of the Department of Political
Science and General Legal Disciplines
National University "Zaporizhzhia
Polytechnic"
Universytetska str., 64, Zaporizhzhia,
Ukraine
ORCID: 0000-0002-1212-1622

Sergienko Tetiana Ivanivna

Candidate of Political Science, Associate
Professor,
Associate Professor at the Department
of Business and Management
National University "Zaporizhzhia
Polytechnic"
Universytetska str., 64, Zaporizhzhia,
Ukraine
ORCID: 0000-0002-4654-9248

The article is devoted to the analysis of the impact of globalization and technological progress on the mechanisms of political communication in modern society. The relevance of the problem is due to the rapid changes caused by digitalization and the development of social networks, which significantly transform the interaction between government, citizens and international actors. In these conditions, it is important to understand how these changes affect the formation of political values and public opinion. The purpose of the article is to analyze the impact of globalization and technological progress on the mechanisms of political communication, identify the main trends in their transformation, as well as outline the challenges and opportunities that arise in connection with digitalization and the spread of new information technologies. The methodological basis of the study is based on a comprehensive approach that combines general scientific and special methods. In particular, the systemic approach allows us to consider political communication as a holistic dynamic system that changes under the influence of globalization processes and technological progress. The method of structural-functional analysis is used to study the role of various mechanisms of political communication and their interaction in the conditions of digitalization. The results of the study indicate that digital technologies create new opportunities for the rapid dissemination of information, but also increase the risks of disinformation and manipulation. The role of social networks in the formation of new political values and citizen participation in political processes is particularly important. The analysis shows that the development of media literacy and critical perception of information are key to maintaining political stability. The article also examines how globalization processes transform traditional ideas about political communication, forming new political narratives and ideas. The conclusions emphasize that the study of the impact of globalization and technological progress on political communication is extremely relevant and important for understanding modern political processes, providing

Kurta Olexandr Oleksandrovych

Postgraduate Student in Specialty
052 "Political Science" at the Department
of Political Science and General Legal
Disciplines
National University "Zaporizhzhia
Polytechnic"
Universytetska str., 64, Zaporizhzhia,
Ukraine
ORCID: 0009-0003-4747-3323

the foundations for the further development of democratic dialogue in the context of global transformations.

Key words: globalization, technological progress, political communication, social networks, disinformation, media literacy, algorithms, mind manipulation, public opinion.